

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3812/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др. Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др. Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у спору по тужби тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Данојлић, адвокат из ..., против тужене „UniCredit Bank“ Србија АД из Београда, чији је пуномоћник Тијана Воротовић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, вредност спора 1.600,00 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж бр. 277/20 од 17.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж бр. 277/20 од 17.03.2020. године

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж бр. 277/20 од 17.03.2020. године одбијена је жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Шапцу П 2149/19 од 15.01.2020. године којом је утврђена је ништавост одредбе члана 5. став 1. тачка 1. Уговора о готовинском кредиту бр. .. од 21.09.2011. године закљученог између тужиле и тужене, обавезана тужена да тужилци исплати износ од 1.600,00 динара са законском затезном каматом од 21.09.2011. године до исплате и накнади јој парничне трошкове у износу од 17.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права. Позвала се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку и потребу уједначавања судске праксе.

По члану 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији, јер нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ни ново тумачење права, као ни уједначавања судске праксе. Као пример супротне праксе ревидент се позвао на пресуде другостепеног суда. Међутим, у предметном спору, обзиром да побијана другостепена пресуда не одступа од схватања усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној дана 22.05.2018. године уједначавање праксе није потребно. У судским споровима у којима се тужбеним захтевом тражи оглашавање ништавим одредаба уговора о кредиту којима је утврђено право банке да од корисника кредита наплати трошкове обраде кредита и пуштања кредита у течај, а с обзиром на то да трошкови обраде кредита настају приликом одобравања кредита и да су трошкови пуштања кредита у течај познати на дан обрачуна кредита, ти трошкови морају бити укључени у обрачун ефективне каматне стопе и могу бити наплаћени само кроз обрачун ефективне каматне стопе.

Са изнетих разлога на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу један изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку и одлучио да ревизија није дозвољена јер је изјављена против пресуде против које се не може изјавити.

Према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. Спорови мале вредности по члану 468. став 1. Закона о парничном поступку су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета дана 22.11.2019. године. Тужбени захтев се односи на утврђење ништавости одредбе уговора и потраживање у новцу у износу од 1.600,00 динара, што је и вредност предметног спора. Како је предметни спор мале вредности, ревизија тужене није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као недозвољену.

**Председник већа-судија,
др. Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић